

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, 1680

37. An sit Symonia vendere locum honoratiorem pro sepultura? Et quid de
Vasis Sacris, & Capellis? Ex p. 2. tr. 15. & Misc. 1. res. 57.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76372)

conventionem de qua loquimur non incurrit in labem simoniacam.

6. Sed tandem quidquid sit de dictis opinionibus P. Pasquali ad defensionem Domini de N. non deferam hic per extensum apponere verba Francisci Zypæi in suis eruditissimis Consultationibus Canonice novissime impressis lib. 3. tit. de Iurpatronatus, consultat. 4. num. 6. ubi sic asserit. Sed & illud quod A. & B. juramentum offerunt intentionem suam procul abfuisse à simoniæ labe: quodque uterque vitæ, hæcenus inculpata fuerint nobiles, Sacerdotes: quod in tota alioquin actione palam processerint usi consilio Secretarij, Nunciij Apostolici, & Notarij in hujusmodi praxi admodum periti, aliorumque: atque licet etiam is inficiatur, qui non intelligit se illicitum quid admittere cap. per tuas 37. 10. de Simon. tamen traditum est auctoritatem viri alicujus docti excusare à culpa, & pœna; Navarr. consil. 29. num. 3. leg. cum pater. §. Titio de leg. 2. Gloss. finalis in fine. cap. ad audientiam, de his, qui vident met. Vvames consil. §. 61. numer. 5. ubi ex Petro de Palud. docet, si quid ad simoniam deest, quippe studiofaciæ depravata voluntas; atque agentium non operantur, ultra eorum intentionem. Hæc omnia Zypæus ubi supra: quæ quidem mirifice faciunt pro calu nostrito, in quo dominus de N. in iis concordii initis palam processit, & non solum cum consilio peritorum: sed etiam licentia magni Magistri.

7. Unde ex his, & aliis rationibus superius suppositis sequitur Dominum de N. ab incurfu simoniæ labe omnino liberandum, ejusque electionem validam declarandam esse. Et quidem si in dubio nemo censendus est simoniacus, cum in materia simoniæ probationes debeant esse claræ, & concludentes, ut determinavit sacra Rota in una Valsen. Prioratus die 27. Maij, anno 1600. coram Seraphino tom. 2. decis. 1359. n. 3. & in Civitat. Plebis præsentæ simoniæ die 12. Januatij 1620. coram Burato tom. 2. decis. 445. n. 6. & ibi amicissimus Ferentillus, ut diligenter solet, plures alias Sac. Rotæ decisiones adducit quibus adde adductas à Farinacio post. consil. 75. dub. 1. Ideo miror quomodo possint Adversarij præterelectionem dicti Domini de N. simoniacam declarandam esse, cum, ut diximus, ex tot rationibus, & Doctoribus superius adductis ab omni pravitate simoniaca liberam esse manifestè apparet, & ita ego sentio.

8. Notandum est tamen quòd post hæc scripta inveni amicissimum Alexandrum Sperellum decis. 2. n. 101. docere Commendas Equitum D. Jacobi, Alcantaræ & Calatravæ esse beneficia Ecclesiastica, & materia simoniæ, sed contra ipsum vide non solum Doctores citatos in principio huius Resolutionis, sed etiam novissimè Stephanum Fagundez de justit. & contrah. lib. 5. cap. 20. numero 10. qui etiam numer. 9. me citato tenet licitum esse absque ullo peccato pretium dare alicui, ut te faciat adscribere inter milites horum Ordinum, ultimum est valdè notandum, quia in praxi quotidianum.

9. Et tandem confirmationem supradictorum non definam hic adnotare, quòd post hæc scripta, & Rotæ cum multis communicata, pervenit ad manus meas Votum R. P. Francisci Bardi ex inclita Societate Iesu præstantissimi Theologi, in quo latè, & doctè firmat ut plurimum Commendas Equitum Melitenisium non esse beneficia Ecclesiastica, & per consequens materiam simoniæ, & supradictum Votum fuit etiam subscriptum à Patribus Alexandrino Nevola, Cæsare del Boico, Francisco del Bone, Iosepho de Augustino, Martino Prates, & aliis viris doctis eiusdem Societatis.

RESOL. XXXVII.

An sit simonia vendere locum honoratiorem pro sepultura?
Et quid de vasis sacris, & capellis? Ex p. 2. tract. 15.
& Misc. 1. Ref. 57.

§. 1. **A**ffirmativam sententiam docet Suarez de re-
fig. tom. 1. lib. 4. de simonia, c. 14. n. 2. Reginal. tom. 6. tr. 1. Ref. 127. cur-
in praxi tom. 2. lib. 23. cap. 16. num. 226. Filiuc. tom. 3. fin in §. Ad
tr. 45. c. 3. n. 26. Raphaël de la Torre in 2. 2. to. 2. q. 100. confirmatio-
art. 4. disp. 7. & Malderus in 2. 2. tract. 9. c. 3. dub. 9. nem & ibi in

2. Sed contrariam sententiam amplectendam esse
maxime de hoc stante consuetudine universali; & ita
in specie contra Suarez docet Gasias de benef. tom. 1. §. Et ideo ad
part. 5. c. 9. n. 117. in additionibus, ubi citat Sotum, in to. 1. tr. 4.
Spin. Gratianum, Lara, Salazar & Humadon, quibus Ref. 49.

ego addo doctissimos Theolog. Ioann. de la Cruz in
direct. conf. p. 1. præ. 7. q. 4. dub. 5. concl. 2. Rodriq. in 99. re-
gul. 3. q. 58. art. 2. Arag. in 2. 2. q. 100. art. 4. Philarch.
de offic. Sacerd. 10. 2. p. 2. lib. 6. c. 9. ex Societate Iesu Em-
manuelem Sà ver. simonia, n. 2. ex nostra Religione Nal-
dum in sum. ver. sepult. n. 8. & tandem novissimè Barb.
in suis collect. tom. 2. lib. 3. tit. 28. c. 13. n. 2. Ragucium de
Eccl. discip. 9. 86. n. 3. Genuensem in praxi Archiep. c.
32. n. 19. cum aliis. Dico igitur, quod aut pretium peti-
tur pro sepultura simpliciter aut pro aptiori loco se-
pulturæ. Primo casu pretium peti non potest absque la-
be simoniæ, quod cessat secundo casu, quando locus
honorabilior petitur pro sepultura; nam cum talis lo-
cus non sit necessarius ad sepulturam, non venditur se-
pultura nec sacrum contra Suar. & Ecclesia cœmeteria
habet ubi gratis sepeliri homines possunt. Situs igitur,
& locus dignior non videtur concernere spiritualia,
unde tanquam non necessarius, vendi potest; & ideo si
aliquis eligat honorabilem locum in Ecclesia, propter
talem præminentiam, potest ille honor pretio æsti-
mari, & vendi, cum hoc casu non vendatur sepultura,
quæ gratis præstanda est, sed ille locus aptior, & ho-
norabilior. Et ita fuisse decisum in Rota, in causa Tar-
raconensis sepulturæ 17. Maij. 1572. coram Lancellot-
to, testatur ex Gratiano, Gasias ubi sup. Nec facti Ca-
nones aliud prohibet quàm quod Clerici nolint mor-
tuum in loco sacro sepeliri, nisi aliquid detur pro ter-
ra; sed non si quis nolit sepeliri, in loco communi alio-
rum, sed peti locum honoratiorem; nam in hoc casu
non erit simonia aliquid exigere sicut & vasa sacra, &
capellæ, venduntur ratione materiæ: Et ita ego sentio,
in favorem consulentis.

RESOL. XXXVIII.

An habens jus litigiosum in beneficio possit dare aliquid
alteri prætendenti, ut non prosequatur jus suum?
Et an hac pæctio sit simonia?
Et an idem dicendum sit de eo, qui habens possessionem
beneficii vellet relinquere alteri prætendenti ob aliquod
pretium ab eo receptum?
Et an si quis fecerit expensas in beneficio litigioso, possit
illas exigere ab illo, cui vel in cuius favorem resignat.
Ex p. 1. tract. 6. & Misc. 6. Ref. 7.

§. 1. **A**d hoc dubium quod in praxi potest accide-
re, sic respondet Ioannes Pont. in cur. Theol. ex Ref. 21.
disp. 56. q. 2. concl. 10. n. 37. Difficultas est, an qui habe-
ret jus in beneficio, sed litigiosum, posset recipere ab
alio prætendente jus in eodem beneficio aliquid, ut re-
nunciaret juri suo; vel dare aliquid, ut renunciaret
alter? Sententia communior videtur, quod non
possit